Razele calde ale soarelui de primăvară au topit
mai întâi zăpada, apoi gheața.
Pârâul curge mai repede și mai învolburat ca niciodată.
Ghioceii și brândușele au răsărit din pământul înghețat.
Frunzulițe verzi delicate au apărut pretutindeni
pe crengile tufișurilor și copacilor.

Iepurașul așteptase răbdător multă vreme,
    însă acum sosise clipa mult-visată.
Venise timpul ca ariciul să se trezească
    în sfârșit din hibernare.

– Ai dormit bine? a întrebat iepurașul.

– Am visat la noi doi, a răspuns ariciul zâmbind.

Încă somnoros, el s-a frecat la ochi și, prevăzător,

a făcut câțiva pași pe afară.

La început, soarele i s-a părut orbitor,

fiindcă ținuse ochii închiși săptămâni întregi.

Apoi a adulmecat aerul proaspăt al primăverii.

A deschis ochii larg, privind în jur fericit.

Inima îi clocotea de viață.

Voia să se joace, să alerge, să se bucure de lumea înconjurătoare și să-și revadă toți prietenii.

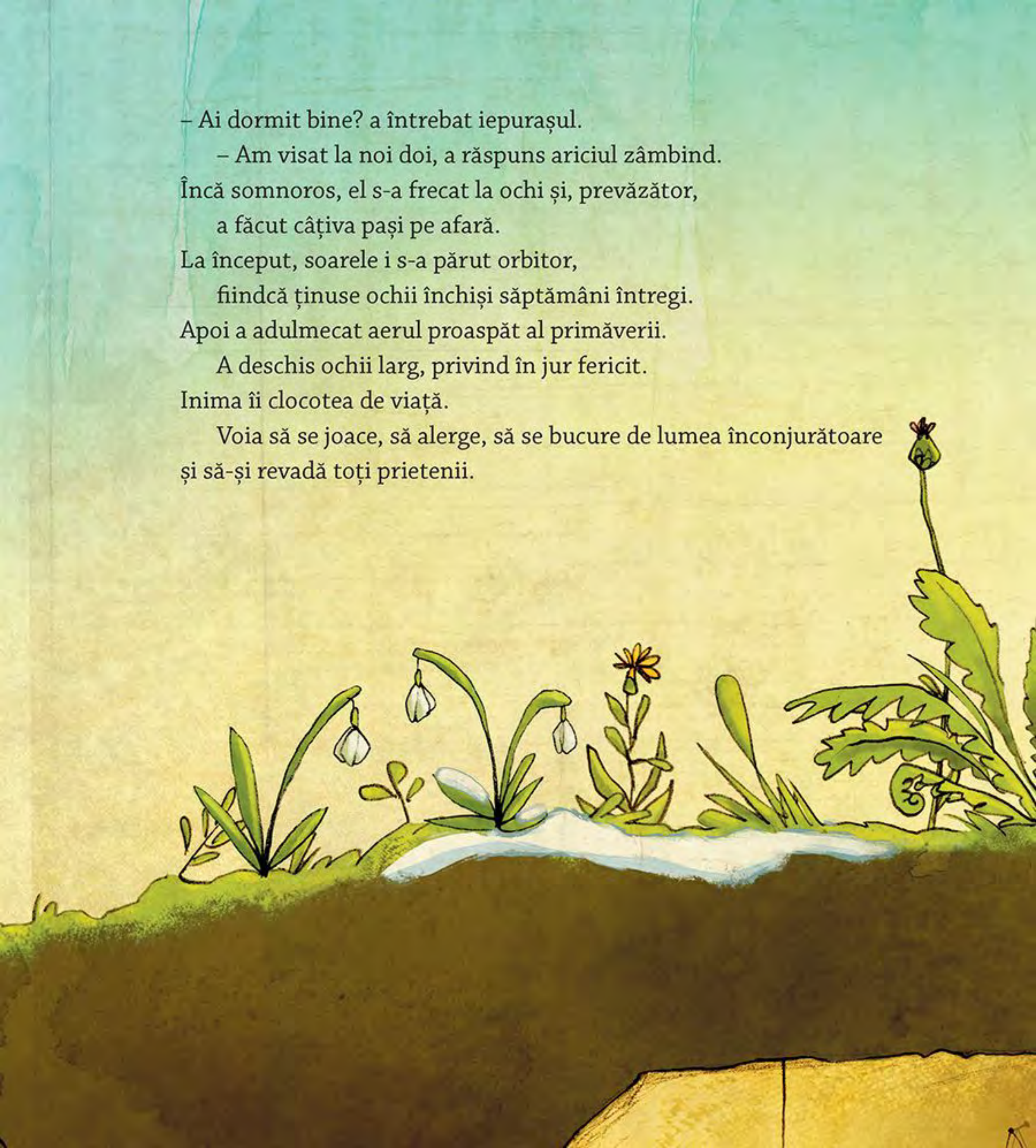

CASA
IEPURAȘULUI
ȘI A ARICIULUI